Редактори: Десислава Минчева, Румена Калчева
Оформление: Филип Попов Дизайн
Коректура: Мариела Янакиева
Снимки: Дени Кръстев, архив автори
За контакти и реклама:
тел. 02/948 37, вътр. 14; 02/943 44 21
факс: 02/946 02 12
press@sbhart.com; press.sbhart@gmail.com
www.sbhart.com
Инфо СБХ - ISSN 1313-9622
СБХ, 1504 София, ул. Шипка 6

СБХ бюлетин брой 6-7/2011

съдържание

съобщения 2
конкурси 5
изкуство, думи 7
хроника 2 5

Владимир Димитров – Майстора - Жътвар от село Шишковци, ок. 1937.

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,
УВЕДОМЯВАМЕ ВИ, ЧЕ ПРЕЗ МЕСЕЦ АВГУСТ 2011 ГОДИНА АДМИНИСТРАЦИЯТА И НЯКОИ ОТ ИЗЛОЖБЕНИТЕ ЗАЛИ НА СБХ НА УЛ. „ШИПКА" 6 ЩЕ БЪДАТ В ОТПУСК. ПЪРВИЯТ РАБОТЕН ДЕН Е 1 СЕПТЕМВРИ 2011 Г.

ПРЕЗ МЕСЕЦ ЮЛИ ГРАФИЧНАТА БАЗА НА СБХ В СОФИЯ НЯМА ДА РАБОТИ ЗАРАДИ РАЗЧИСТВАНЕ И ПОДРЕЖДАНЕ.

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,
ПРЕДВИД ТЕЖКОТО ИКОНОМИЧЕСКО ПОЛОЖЕНИЕ НА СБХ ВИ МОЛИМ ЗА СЛЕДНОТО:
Ако някой е готов да се откаже да получава бюлетина, нека ни го съобщи. В сайта на СБХ (който, надяваме се, скоро ще има по-различен вид) така или иначе цялата информация се качва своевременно и всеки би могъл да я прочете в електронен вид. За сведение на всички членове информационният бюлетин струва на СБХ ежегодно над 19 000 лева, като в тази сума се включват освен отпечатването и хонорарите, но и разходите за пликове и разпространение.

ИСКРЕНО СЕ НАДЯВАМЕ, ЧЕ ЩЕ ПРОЯВИТЕ РАЗБИРАНЕ.
ИБ НА СБХ
За контакти: тел. 02/ 943 44 21 – Румена Калчева

За тези, които желаят да преведат членския си внос по банков път, прилагаме примерна вносна бележка със сметката на СБХ. При попълването на бележката изрично трябва да се споменат годините, за които се отнася сумата. Справка за това можете да направите предварително при Наталия Желева: тел. 02 / 946 30 29 или 02 / 948 37 28 вътр. 234.

ПРИМЕРНА ВНОСНА БЕЛЕЖКА

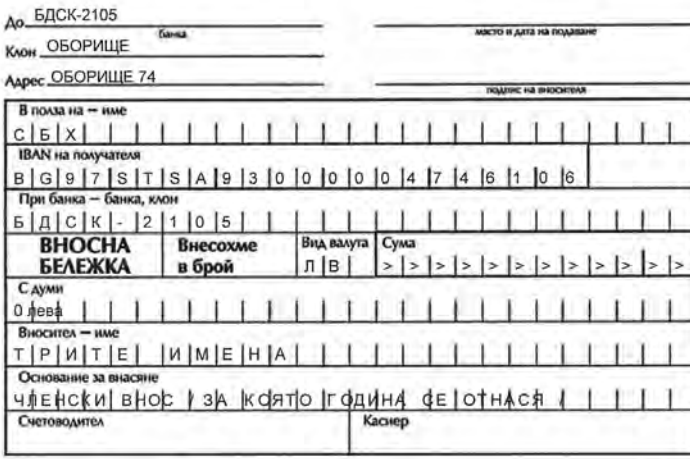
До БДСК-2105
Банка
Клон ОБОРИЩЕ
Адрес ОБОРИЩЕ 74
Място и дата на подаване
Подпис на вносителя
В полза на – име
СБХ
IBAN на получателя
BG97STSA93000004747406
При банка – банка, клон
БДСК-210500
ВНОСНА БЕЛЕЖКА
Внесохме в брой
Вид валута ЛВ
Сума
С думи
0 лева
Вносител – име
ТРИТЕ ИМЕНА
Основание за внасяне
ЧЛЕНСКИ ВНОС ЗА КОЯТО ГОДИНА СЕ ОТНАСЯ
Счетоводител
Касиер

Всички членове на СБХ, които са си платили членския внос за 2010 г., имат право на карта за 10 % намаление в кафене „Модера" на партера на ул. „Шипка" 6. Молим всички желаещи да получат тези карти да го заявят до 20 септември на имейл адрес: press@sbhart.com; press.sbhart@gmail.com или на телефон: 02/ 943 44 21.

ЗАБЕЛЕЖКА: Картите не се заплащат допълнително.

РЕШЕНИЯ И ВЪПРОСИ, ОБСЪЖДАНИ ОТ ИБ И УС НА СБХ ОТ 20.05.2011 ДО 4.07.2011

1. Проведе се вътрешен конкурс за длъжността Секретар, координатор информация, международни връзки и редактор на информационния бюлетин. Комисията в състав: Любен Генов, Десислава Минчева, Димитър Грозданов и Мария Павлова одобри кандидатурата на Румена Калчева.
2. С решение на ИБ са връчени предизвестия за прекратяване на договорите за наем между СБХ и „Ара Арт Колорс ООД".
3. Проведе се общо събрание на Арт Център ООД Пловдив и се обсъждат стратегии за бъдещи общи дейности.
4. Беше направен оглед на имотите на СБХ в Илиянци, Орландовци, ул. „Митрополит Панарет", ул. „Рудозем", град Ихтиман, град Долна баня и град Самоков. Предстоят конкретни решения.
5. Изготвено е задание за вътрешен конкурс за отдаване под наем на част от имота на ул. „Шипка" 18.
6. Проведе се вътрешен конкурс за отдаване под наем на магазини на партера на ул. „Шипка" 6.
7. Има предложения от секция „Карикатура" за стопанисване на къщата на Александър Божинов. Въпросът е отправен към Министерство на културата със съдействието на СБХ.
8. Предложения от СБХ за наградите на София както следва: за специалната награда – Валентин Старчев за изложбата му в галерия „Райко Алексиев"; за наградата на София – творчески колектив – Любомир Михайлов, Стефан Десподов и Николай Пекарев за изложбата „Тримата от запаса", галерия на СБХ, ул. „Шипка" 6; Петя Тетевенска за филма ѝ „Различният музей", както и целогодишното отразяване на културните събития в столицата и целият колектив на НХА за цялостен принос в културния живот и комуникациите на град София.
9. Предложение на фондация „Поддържане на изкуството в България": за специалната награда – Валентин Старчев за изложбата му в галерия „Райко Алексиев"; за наградата на София – Кольо Карамфилов – "Made in absence" в „Галерия 1908"; Николай Пекарев – участие в „Тримата от запаса", галерия на СБХ, ул. „Шипка" 6; Емануела Ковач за цялостно представяне (юли 2010 – юли 2011)
10. Приет е правилник за дейността на УС.
11. Доклад на Анжело Красини пред УС за финансовото състояние на СБХ.
12. Приет е правилник за дейността на Съвета по стопанската дейност към СБХ.
13. Обсъди се резултатът от ремонта на апартамента на СБХ на ул. „Шипка" 18 и се взе решение за довършителни дейности.

ЗАБЕЛЕЖКА: В следващия брой на бюлетина членовете на СБХ ще бъдат уведомени подробно за решението на ВКС по делото срещу СБХ, предприетите мерки и конкретните действия за решаването на проблема.

СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИТЕ ХУДОЖНИЦИ

ИЗЛОЖБЕН ПЛАН

МЕСЕЦ АВГУСТ 2011 ГОДИНА

ГАЛЕРИЯ НА СБХ, УЛ. „ШИПКА“ 6

„110 ГОДИНИ ИЛИЯ БЕШКОВ“ - ДО 31 АВГУСТ

ИЗЛОЖБЕНА ЗАЛА „РАЙКО АЛЕКСИЕВ” – УЛ. „РАКОВСКИ” 125

САМОСТОЯТЕЛНА ИЗЛОЖБА – КИРИЛ КУЗМАНОВ –
„ИЗДИШАЙ” – 4 – 17 АВГУСТ, ОТКРИВАНЕ 19 ЧАСА

МЕСЕЦ СЕПТЕМВРИ 2011 ГОДИНА

ГАЛЕРИЯ НА СБХ, УЛ. „ШИПКА” 6

ИЗЛОЖБА – КАРИКАТУРА НА **ГЕОРГИ ЧАЛЪКОВ** „ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА ЧАЛЪЧЕТО”
ЕТ. 4, 1 – 26 СЕПТЕМВРИ, ОТКРИВАНЕ – 18 ЧАСА

ИЗЛОЖБА – ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА СБХ –ГРАД КЮСТЕНДИЛ
ЕТ. 3, 7 – 24 СЕПТЕМВРИ, ОТКРИВАНЕ – 18 ЧАСА

ИЗЛОЖБА – **СОФИЯ КАМБУРОВА** /1910 – 1997/ - ТЕКСТИЛ
ЕТ. 1, 8 – 29 СЕПТЕМВРИ, ОТКРИВАНЕ – 18 ЧАСА

КОНКУРС ЗА ПРЕБИВАВАНЕ В СИТЕ ДЕ-З-АР, ПАРИЖ
ЕТ. 2, 14 – 28 СЕПТЕМВРИ, ОТКРИВАНЕ – 18 ЧАСА

ИЗЛОЖБА – **ПЕТЪР СТАНИМИРОВ** – „61 ПОРТРЕТА” – ДИГИТАЛНА ЖИВОПИС И ГРАФИКА
ЕТ. 4, 29 СЕПТЕМВРИ – 11 ОКТОМВРИ, ОТКРИВАНЕ – 18 ЧАСА

ИЗЛОЖБЕНА ЗАЛА „РАЙКО АЛЕКСИЕВ” – УЛ. „РАКОВСКИ” 125

ИЗЛОЖБА – **МИЛКА ПЕЙКОВА, ГЕОРГИ КОВАЧЕВ – ГРИШАТА**
9 – 29 СЕПТЕМВРИ, ОТКРИВАНЕ – 18 ЧАСА

ГАЛЕРИЯ – КНИЖАРНИЦА СОФИЯ ПРЕС, УЛ. „СЛАВЯНСКА” 29

ИЗЛОЖБА - ТЕРЕЗА ДИТРИХ – СТАЙНОВ, 5 – 15 СЕПТЕМВРИ

СЪЮЗЪТ НА БЪЛГАРСКИТЕ ХУДОЖНИЦИ ОБЯВЯВА КОНКУРС МЕЖДУ ЧЛЕНОВЕТЕ НА СБХ (12 ДУШИ) ЗА СПЕЦИАЛИЗАЦИЯ ОТ ДВА МЕСЕЦА В СИТЕ ИНТЕРНАСИОНАЛ ДЕ–З–АР – ПАРИЖ, ЗА МЕСЕЦ И ПОЛОВИНА В КЮНСТЛЕРХАУС ШВАНДОРФ, ГЕРМАНИЯ (2-МА ДУШИ) И ЗА ЕДИН МЕСЕЦ В БАВАРИЯ, ГЕРМАНИЯ (1 ЖЕНА) ПРЕЗ 2012.

УСЛОВИЯ ЗА УЧАСТИЕ В КОНКУРСА:

В конкурса за Сите де–з–ар могат да участват кандидати, които не са пребивавали в ателиетата в Париж.

В конкурса за Швандорф участват всички желаещи художници на общо основание /ако не са пребивавали в ателиетата там/. Може да се участва и в двата конкурса едновременно. Базата в Швандорф е специализирана за живопис, графика (литография и дълбок печат), инсталация, керамика, скулптура, критика и теория. Материалите и пътните се поемат от авторите. Възможните дати за Швандорф са от 1 март до 15 април и от 15 септември до 30 октомври 2012 г. Авторите трябва да ползват немски или английски език.

В конкурса за Бавария, който е по договор със Съюза на художничките в Бавария /ГЕДОК Мюнхен/, могат да участват само жени. Партньорската страна поема квартира и организира изложба на поканената авторка. Кандидатките трябва да ползват немски или английски език. Конкурсът е само по документи.

НЕОБХОДИМИ ДОКУМЕНТИ:

1. Молба
2. Творческа автобиография
3. Снимков материал или каталог, представящ автора, критически текстове.
4. Разписка за платен членски внос на СБХ.

Подаване на документи – на 7 септември 2011 г.
на ул. „Шипка" 6, 4 ет., от 10.00 до 17.00 ч. в Международен отдел.

ИЗИСКВАНИЯ:

- до три (3) творби в оригинал (за живопис, скулптура, декоративни изкуства);
- до пет (5) творби в оригинал (за графика);
- списък и копия на публикациите (за изкуствоведи);
- репродукции (за пространствено оформление, дизайн, стенопис, сценография и пр.).

ЗАБЕЛЕЖКА: Възможната експозиционна площ за стенни творби е до 6 л.м., за пространствено-обемни до 6 куб. м. Обемно-пространствените творби, които изискват специален монтаж от автора и не подлежат на преместване при аранжиране на изложбата да се представят в документален (снимков) материал.

На същата дата (7 септември) участниците в конкурса трябва да предадат и своите творби на 2 ет., в сградата на ул. „Шипка" 6 от 11.00 до 17.00 ч.

Не се допускат студентски и дипломни работи, както и творби, участвали в други конкурси на СБХ.

Решението на журито ще бъде обявено на 14 септември при откриването (18.00 ч.) на изложбата. Участниците в нея трябва да вземат обратно творбите и документите си в двудневен срок след датата на закриването ѝ. Изложбата продължава до 28 септември 2011 г.

СПЕЧЕЛИЛИТЕ КОНКУРСА ПРАВЯТ ДАРЕНИЕ НА ТВОРБИ ЗА СБХ, КОИТО СЕ ПОДБИРАТ ОТ КОМИСИЯ НА БАЗАТА НА ПРЕДСТАВЕНИТЕ РАБОТИ В КОНКУРСА. ДИСКВАЛИФИЦИРАТ СЕ ВСИЧКИ, КОИТО НЕ СПАЗВАТ РЕГЛАМЕНТА.

За сведение предоставяме сайта на базата в Швандорф **www.schwandorf.de**

ТРАНСЛИНГВА
АГЕНЦИЯ ЗА
ПРЕВОДИ

Комуникация без смущения !

БЪЛГАРСКОТО УЧАСТИЕ В ДВАНАЙСЕТОТО МЕЖДУНАРОДНО КВАДРИЕНАЛЕ НА СЦЕНОГРАФИЯТА И ТЕАТРАЛНОТО ПРОСТРАНСТВО В ПРАГА

На 15 юни в Прага бе открито Дванайсетото международно квадриенале на сценографията и театралното пространство, провеждащо се от 1967 година насам в столицата на Република Чехия. България участва с национален павилион във всички негови издания, като традиционен организатор е Съюзът на българските художници.

Националната експозиция представя по-голямата част от действащите в момента български сценографи, много от които работят както в България, така и извън нейните граници. Трийсет и двамата участници представят не само сценографски решения и костюмография за театрални спектакли, опера, балет. Някои от авторите участват с инсталации и обекти. Сценографията е представена като изкуство, намиращо се на границата между сценичните и визуални изкуства, боравещо еднакво добре с най-доброто и от двата жанра.

Основният екип, работил по организацията и осъществяването на националния павилион, се състои от трима художници: доц. Весела Статкова /национален куратор/, Петър Митев и Иван Карев. За реализацията работиха общо пет екипа, включително за проектиране и изработване на павилиона; програмиране на интерактивна дигитална система, съдържаща данни за всички участващи автори; програмиране на интернет сайт с индивидуална галерия за всеки сценограф и с възможност за предавания на живо от българския павилион; издаване на каталог „СЦЕНОГРАФИТЕ В БЪЛГАРИЯ" на английски език, представящ повече от 40 сценографи и чрез тях съвременните български сценични и визуални изкуства и култура.

Българският национален павилион е реализиран без финансова подкрепа от Министерството на културата, благодарение на хората, прегърнали идеята за достойно национално представяне: г-жа Петя Жекова - ШОУТЕКНИКС, г-н Калин Генчев - БИЛБОРДПРИНТ, екипа на Драматично-куклен театър „Константин Величков", Академията за музикално, танцово и изобразително изкуство-Пловдив, ФРАКТАЙМ, ВЪЗХОД АД, ВАРИОПРИНТ, Съюза на българските художници.

Весела Статкова

ШИФЪРЪТ НА ИСТОРИЯТА И НА ЕМОЦИИТЕ

Художниците от секция „Монументални изкуства" избират за тазгодишната си изложба конкретен повод – пътуване до Турция преди няколко месеца. Назовават го условно пленер, макар че впечатленията от видяното се превръщат в художествен образ по-късно. Подобни съвместни изяви на автори с различен натюрел показват най-често известно сближаване на изразителността им, което има своето обяснение във факта, че те биват заедно в определен период от време, работят на място в импровизирани ателиета при „отворени врати" и неминуемо си влияят взаимно.

В случая резултатът е коренно различен. Кападокия са видели като група, но всеки сам е пресъздал живописния си спомен за нея. Композициите (преимуществено пейзажни) имат и

нещо общо – повтарящи се уникални и силно въздействащи природни или пространствени силуети, но всеки автор предлага личния си артистичен коментар, пречупен през собствената му емоционалност, пластичен език и колоритни вариации. Получава се не обичайна, разнолика секционна изложба, а интелигентна покана за съпреживяване (дори ако зрителят не е ходил до това забележително място!), на която според впечатленията на пазителите в изложбената зала са се отзовали много хора. Лично за мен – без да се поддавам единствено на иманентното любопитство на съвременния мобилен човек – тази експозиция е предизвикателство за едно бъдещо пътуване. А когато изкуството става мотивация за действие, то е изпълнило извечната си роля да преодолява безразличието към света около нас.

Изкушавам се да цитирам текста на Лилия Павлова, свързан с показаните от нея картини, който звучи като код към разчитането на изложбата: „Кападокия – *тъмните прозорци на цивилизацията, поглед навътре и навън, към сянката и светлината на миналото и настоящето, очи, които проникват в теб и спират времето, за да дадат дом и простор на вечния дух на Човека и Птиците*".

Весела Христова-Радоева

КАМЕННИ КАРТИНИ

Никога не е късно за експерименти, дори при творец като Светлин Русев, автор с ясно изразен личен почерк, утвърден стил и художествени търсения. В последната си изложба, подредена на „Шипка" 6, той определено изненадва публиката с нещо ново и различно.

Но изненадан би бил по-скоро зрител, чието око е свикнало само с неговите голямоформатни, фигуративни, сюжетно и алегорично натоварени творби. За мен експериментът, наречен „Каменни картини", е по-скоро естествено продължение на една линия в творческия му път, която датира отдавна, още от работата му по църквата „Св. Петка" в Рупите. В случая обаче гладката повърхност на стената е заменена с грапавия камък, чиито неравности си взаимодействат естетически с боите и стават част от самото изображение. Цветовете са полагани експресивно, като авторът е използвал естествената тоналност на мрамора като основа, върху която да живописва.

Светлин Русев – Каменни картини

Приличащи на стенописни фрагменти, били някога част от голяма сцена, всяка една от тези каменни живописни отломки е приютена в тишината на затъмнената зала. Усещането е интимно, камерно, подсилено от осветлението и подредбата на произведенията. На места се обаждат цветни акценти, които контрастират на фона на цялостното монохромно звучене.

В изложбата откриваме както типичните за Светлин Русев пейзажи и изпити човешки фигури и лица, жестове и самовглъбен израз, така и осъзнаваме колко различна е тя от всичко останало, което той е представял досега. Тук липсват големите формати и сложните сюжети, които те предполагат, няма я острата социална ангажираност на творбите и тематичните исторически картини, както и така характерния за него драматизъм, напротив, работите са лирични и интимни. Тук няма нужда от пояснения, от зрителя не се изисква никаква предварителна подготовка, за да гледа произведенията. Единственото, което има значение, е личното му възприятие и така той, застанал пред произведението, може само да му се наслаждава, да го изучава и да прави заключения сам за себе си.

„Каменните картини" на Светлин Русев, макар и поставени в рамките на един внимателно изучен от него експеримент – рисуването върху мрамор, гранит или варовик, могат да бъдат възприети и като своеобразна кулминационна точка в неговото творчество. С лишеността си от каквато и да е друга смислова натовареност освен чистото изкуство на линията, рисунъка, мазката, те се доближават много повече до „високото изкуство", което изисква само непосредствено съзерцание.

Румена Калчева

ДА НАРИСУВАШ ТОВА, В КОЕТО ВЯРВАШ

ПО ПОВОД ИЗЛОЖБАТА „110 Г. ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ИЛИЯ БЕШКОВ" В ХУДОЖЕСТВЕНАТА ГАЛЕРИЯ В ДОБРИЧ

„Художникът рисува това, което знае.
Но истинското изкуство е да нарисуваш това, в което вярваш."
Илия Бешков

Творчеството на Илия Бешков се радва на широка популярност и по артистичност, и по съдържателност. Едва ли има българин, който не може да разпознае творбите му в многоликия свят на българското изкуство. Неговата графика не може да бъде поставена другаде, освен там, където се намира – в една страна като България и в конкретен период от нейната история. Но в същото време с човешкия си и художествен смисъл тя въздейства далеч извън границите, извън рамките на конкретния народ.

Днес съхранените в ХГ „Илия Бешков" рисунки, скици, илюстрации, гвашове, карикатури са 1200. Пожълтели листи, изрисувани скицници, случайни картончета пазят трескавия нервен дух на художника и учителя Бешков – на чистия порив, на жадната вяра.

Разбира се, невъзможно е да покажем всичко. Тази представителна изложба е илюстрация на широкия сюжетен диапазон в творчеството на Илия Бешков, със задача да създаде усещането за особено динамичната, призивно-социална и дори гротескна атмосфера в произведенията му. Да потопи зрителя в предметно-психологическата ситуация и изостри проблемното му

мислене с неволни въпроси и отговори в рамките на неговия реален жизнен опит.

Експозицията „110 г. от рождението на Илия Бешков" включва 123 творби от основните теми и цикли, над които Бешков работи и се връща през целия си живот: социална, обществено-политическа, политическа сатира, цикъл „Испанска хроника", цикъл „Конна полиция", „Бозайник", автопортрети, портрети, илюстрации, не толкова известния религиозен цикъл...

Да си творец ще рече да си отвъд привидното състояние на нещата. „Изкуството е повече неизбежност, отколкото необходимост. Човек е повече поет, отколкото работник", казва Бешков... Истинският творец се занимава активно с това състояние. Многовариантен като тематика, Бешков избира пътя на нееднозначните решения, на острия конфликтен момент в търсене на драматичното, потенциално-избухливото в състояния и действия от странната хармония, наречена живот.

А на нас, зрителите, се пада основната задача да съпоставим сюжета с внушените му емоционални импулси, да се опитаме сами и достатъчно свободно да стигнем до авторовата идея, която вече ни принадлежи не по-малко, отколкото на самия Бешков.

Антония Караиванова
Главен уредник в ХГ „Илия Бешков" – Плевен

Илия Бешков - Рисунка

ИЗЛОЖБА НА СЕКЦИЯ „ТЕКСТИЛ"

Изложба на секция „Текстил" – детайл

Творбите на артистите, които се занимават с текстилно изкуство през XXI век, не приличат на нищо познато от класическото текстилно изкуство. Днес можем да видим тъкани от велпапе, кламери, найлонова нишка, бодлива тел, шита хартия, вплетени в тъканта светещи диоди. Редом с познатите форми и материали, интерпретирани по възможно най-неочакван начин. И това е напълно обяснимо, защото понятието текстил идва от латинското „текстура", а това значи „нещо, което е преплетено, овързано, намотано", така че дори Айфеловата кула може да бъде наречена текстилно произведение.

Много от съвременните художници използват текстилния материал, без да са вещи в текстилната технология. В този смисъл дори Христо Явашев присъства в каталози на текстилното изкуство.

Всичко това и още много изненади можете да видите в изложбените зали на ул. „Шипка" 6 до 29 юли.

Михаела Пъдева

ИНСТРУМЕНТИ НА СЪПРИЧАСТНОСТ

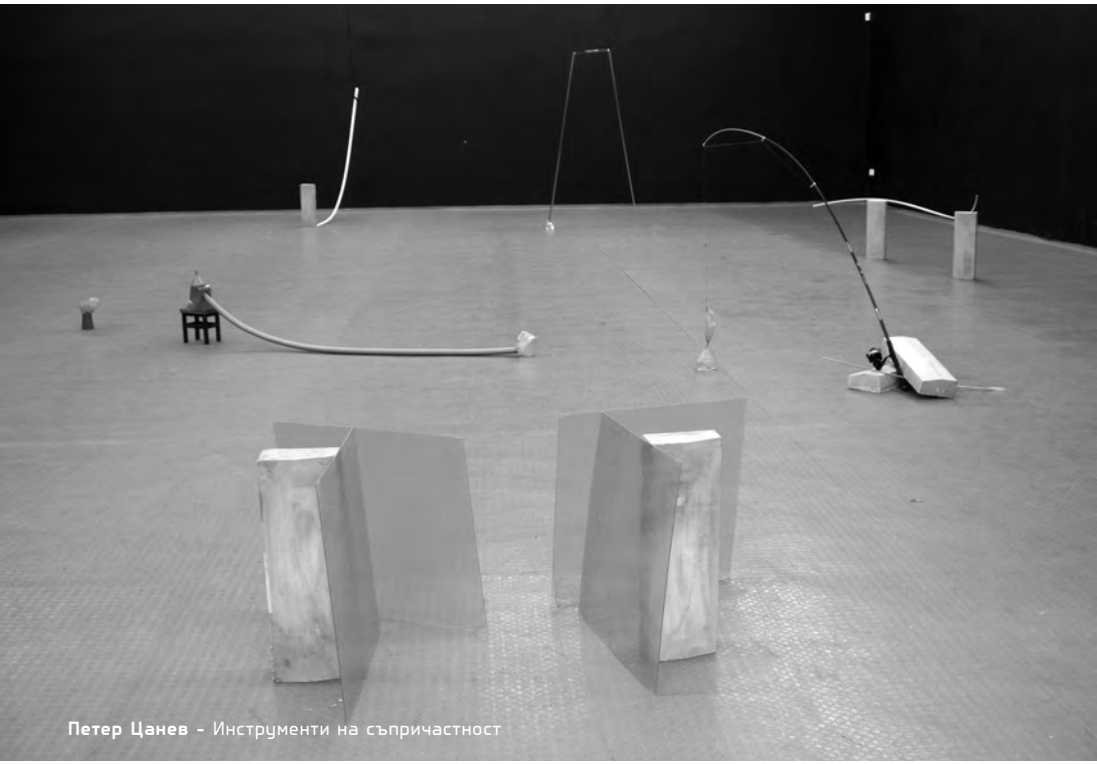

Петер Цанев - Инструменти на съпричастност

Изложбата „Инструменти на съпричастност", която Петер Цанев представя в галерия „Райко Алексиев", ни разкрива един сполучлив вариант за артистични взаимодействия в контекста на нашето съвремие.

Изложбата населява пространството на галерията, като разкрива последователно и в движение етапите в изграждането на художествената творба в контекста на постмодерното. От впечатление, през избор на подходящ обект или готов материал, търсене варианти на композиране и проиграване на различни художествени ситуации до финалното аранжиране, фотографиране и надрисуване Петер Цанев ни показва многопластово и многовариантно развитие на артистичното „правене" и „одухотворяване" на един емоционален паралелен художествен свят. Като избор на елементи за композиране художникът съчетава шепи вода, човешки дъх, алуминиеви ленти, бетонни блокове и всекидневни пластмасови предмети. Елементите са композирани така, че техните съставни части подчертават мимолетната стабилност на получените пластики и стъпките на невнимателен или разсеян посетител могат да причинят разпадане, което да е повод за ново „презареждане".

Пространствата в галерията – голяма зала с боядисани в черно стени и малка с бели стени – умело са включени като подпомагащ елемент от цялостната композиция. Голямата зала с черните стени е като студио за експерименти, за сглобяване и правене. Там зрителят става съпричастен с процеса на вчувстване и нареждане и преподреждане. Малката зала, която е по-близко до входа и през която се преминава, за да се влезе през широкия портал в по-голямата, е своеобразна витрина на „готовите продукти". Там са представени рамкираните рисунки с окончателния избор на най-добрите от многото варианти на артистичното правене.

В своите рисунки Петер Цанев конкретно разкрива многопластовата хронология на процеса на създаване. Креативната чувствителност на художника ни превежда от избора на обект, натоварен с необходим емоционален заряд, до финалното рисуване върху готовата снимка – основа.

„Инструменти за съпричастност" е артистична реакция на един свръхтехнологичен свят, който става все по-консуматорски и по-агресивен. За художника, който търси хармония и се опитва да заяви своя позиция в контекста на постмодерното общество, е интересно и необходимо да се отбележи написаното в преслиста за тази изложба от Петер Цанев:

„Модерният художник свързва душевното равновесие и хармонията в изкуството със създаването на нов и съвършен език. Модерният субект вярва, че този език се произвежда от автономния вътрешен свят на художника. Постмодерното общество на консумацията, услугите и режисираните преживявания има за ориентир ранимостта и съмненията на децентрирания субект, пленен от властта на интерактивното. Днес „тихата революция" на художниците, които преоткриват силата на автономното изкуство, е ориентирана към една свръхчувствителност и крехка хармония, която не е концептуален проект или утопичен модел, а фин баланс, поддържан от усилията на емпатийния субект." (http://peter-tzanev.com)

Николай Маринов

ИВО БИСТРИЧКИ – АПОКАЛИПСИС: БАЗА ДАННИ

Иво Бистрички - Апокалипсис: база данни

изкуство, думи

Ако до преди десетилетия хората са се докосвали до Апокалипсиса само чрез Новия завет и той е присъствал в съзнанието им като предупреждение, то съвременният човек днес живее с апокалиптичните идеи, вижда ги навсякъде около себе си. Нежелана действителност, която сме по-склонни да не забелязваме и която пускаме да звучи като фон, също както новинарската вечерна емисия просто си тече, и си мислим: „Това няма да се случи на нас."

Но когато видиш големите катаклизми, които светът е преживял, събрани в една изложба, няма как да останеш равнодушен. Земетресението в район Тохоку 2011, причинило аварията в АЕЦ „Фукушима", пожарите край Москва от юли 2010, експлозията на нефтената платформа „Дийпуотър хърайзън" в Мексиканския залив, изригването на вулкана Ейяфятлайокутъл в Исландия, земетресението в Хаити, ураганът Катрина, помел Мексиканския залив през 2005 г., Чернобилската авария на 26 април 1986 г. са част от събитията, които Иво Бистрички представя в изложбата си „Апокалипсис: база данни" в столичната галерия „Райко Алексиев".

„Апокалипсисът този път е реален" – казва той и привежда доказателствата за това в своите голямоформатни фотоси. Авторската намеса върху тях – драскане, продупчване, прорязване, разкъсване – само допринася за цялостното усещане на работите. Този похват, напомнящ за разкъсаните платна на Лучо Фонтана, Иво Бистрички използва отдавна, но за разлика от своя колега, прорезите са ритмични и равномерни, създаващи нещо като шум, смущение, филтър, през който катаклизмите изглеждат още по-въздействащо. Така зрителят се чувства дистанциран от това, което наблюдава, въпреки че го познава, сякаш го вижда отстрани, преоценено и преосмислено, като фоторепортаж на случили се отдавна събития.

Въздействайки като апокалиптична хроника на минали бедствия, изложбата запечатва един миг от реалността, който се случва тук и сега. Момент, в който всеки може да спре и да се замисли, да си направи равносметка накъде отива светът, кой е виновен за това и дали може този процес да бъде спрян. Към тази ретроспекция призовава и авторът, който определя работите си в изложбата като „база данни" на Апокалипсиса. И споделя: „Серия от предупреждения или възходяща градация на края, може би в архива на тази реалност се намира и някакъв изход за спасение."

В преоценката на случилото се според автора се крие изходът от безвъзвратната гибел на света. И въпреки тревожното чувство, което оставя в зрителя изложбата, тя таи в себе си и нотка на оптимизъм, че нещата са поправими. Това, както винаги, зависи от самите нас.

Румена Калчева

„ПРОЦЕС – ПРОСТРАНСТВО"

Тази година в Балчик под мотото „Посоки" се проведе XX-то издание на фестивала за съвременно изкуство „Процес – Пространство". Както всяка година фестивалът беше среща между утвърдени имена в съвременното българско и световно изкуство и млади автори. Свои творби представиха Елена Панайотова, Сашо Стоицов, Пенка Минчева, Тодор Балев, Гьонул Нюоолу (Турция), Мойра Жофрион (САЩ), Петер Вестман (Швеция), Габриела Петрова, Калоян Илиев – Кокимото, Димитричка Балева , Арта Тоци (Албания), Бистра Льошевалие (Франция), Емануела Ковач, Стелиян Стелиянов, Йоаким Глием (Германия) и др. Изложбата беше открита на 6 юни в Градската галерия.

Moira Geoffrion - Prickly Touch

Творбата на Сашо Стоицов се състоеше от принтирано изображение, показващо актуално пано за обявления със светещи букви, характерно за американските киносалони от 50-те. Паното се намира в заведение в Ню Йорк и регулярно публикува поемите на Сашо. Надписът се актуализира ежеседмично, защото в която и точка на света да се намира авторът, той е държан в течение на събитията и настроенията в мястото. Така поезията на тези „обявления" е ключ за обществото на редовните посетители на локала, чиито съставящи го млади творци и различни пришълци са едновременно получатели и изпращачи. Техните житейски и творчески ситуации са предмет на поезията, така както попадат във фокуса на шаржа, така както се пренасят дигитално. Тази работа получи концептуалното си продължение във факта, че Христина Бобокова, която е и организатор на фестивала, се фотографира с нея в Балчик, за да я занесе и представи по-късно на мястото в Ню Йорк, което помещава оригинала.

Творбата на Гьонул Нюоолу се състоеше от 12 черно-бели стереоизображения на очи, рамкирани в масивни метални рамки, и носеше наименованието „Every breath you take". Оптичният ефект на работата се състоеше в това, че всяко движение на наблюдателя движи и променя и изображението.

Петер Вестман показа работата си „Take no shit". Знак за афект, роден от ситуация и въпрос към личната инертност или пропускливост спрямо угнетяващия поток, по думите на автора. Тя представлява позлатено руло хартия на също така позлатен метален държач, с гравиран надпис – заглавието на творбата.

Както всяка година и през тази гостува фестивалът Видеохолика със селекция от филми от миналогодишното си издание. С три творби на Магда Абазова, включени в общата експозиция, беше сложено началото на проекта на Димитър Грозданов „Недовършени творби". Официалното закриване на фестивала беше съпътствано от неговия пърформанс „Хляб".

Фестивалният юбилей ще бъде отбелязан също с изложба на колекцията на фестивала, която ще бъде открита на 1 ноември 2011 в залите на „Шипка" 6 и публикуването на каталог.

Галина Декова

ИЗЛОЖБА „RECYCLE"

УЧАСТНИЦИ: ГЕОРГИ ВЕЛИКОВ, ДИМИТЪР МИТЕВ, ЕВГЕНИЙ ГРИГОРОВ, ИВАН УШЕВ, МАРГАРИТ ГЬОРЧЕВ, МИТЬО МИТЕВ, НИКОЛАЙ СИМЕОНОВ, ПАВЛИН ЙОРДАНОВ, СТЕЛИЯН СТЕЛИЯНОВ. **КУРАТОР: СВЕТЛА ПЕТКОВА,**
ГАЛЕРИЯ „CREDO BONUM" (БИВША „СИБАНК"), 21 ЮНИ – 29 ЮЛИ 2011

Основният двигател в изложбата „Recycle" е желанието за насочване на вниманието към един от проблемите в българската художествена действителност. Това е проблемът за наследството на миналото и за традиционните български изкуства, които продължават да се преподават в средните и висши училища в страната, без напълно ясна идея как се вписват в настоящето.

Всъщност проблемът е комплексен – от една страна се създават творчески мислещи и търсещи нови посоки художници, а от друга, публиката не проявява особен интерес към тяхната работа – нито интелектуален, нито комерсиален. Създаден е вакуум, в който двете страни не успяват да взаимодействат помежду си, за да се достигне до качествени промени. Търсенето на нови форми и послания не среща разбиране у потенциалните зрители, тъй като в повечето случаи те живеят с остарели представи за традиционните изкуства, които се свеждат до тяхното декоративно приложение и утилитарна функция.

По-тясната цел на изложбата „Recycle" е да се обърне внимание конкретно на проблемите в областта на дърворезбата днес, да се потърси нейното адекватно място в актуалните обществено-икономически условия. Част от въпросите, които се поставят, са: доколко се продължава традицията; има ли приемственост/ взаимодействие между поколенията; как резбата успява да съвмести ролята на занаят и все по-честата връзка със скулптурата; актуализират ли се темите и подходът към формоизграждането; какви са перспективите...

Получава се така, че хората, занимаващи се с този вид изкуство, са затворени единствено в собствения си кръг и почти никога не участват в изложби, извън тези, организирани от секция „Дърворезба" към СБХ, или в заключителни експозиции след някой пленер. В този смисъл изложбата е насочена в няколко посоки – от една страна, към професионалната публика, обичайно свикнала да подминава произведенията на дърворезбата като нещо, което няма да поднесе особени изненади, тъй като се приема, че спецификата на материала и консервативното образование предпоставят сравнително тесен кръг от възможности за формообразуване и тематика. От друга страна - към публиката като цяло, която сравнително рядко се среща с подобни произведения. И на трето място изложбата цели да провокира самите художници дърворезбари да направят нещо различно от обичайното, като подготвят изложба според съвременните изисквания, за пространство, свързано с актуални артистични проекти, като се очаква това да

създаде условия за диалог и обсъждане на вътрешните проблеми със специалисти в тази област.

Организирането на изложбата „Recycle" беше провокирано от девет млади художници, завършили специалност „Резба" в периода 2000 – 2008. Заглавието, което първосигнално насочва мисълта към темата за екологията, в случая е свързано с идеята за обновлението/преработването на артистични идеи, начин на мислене и отношение към традиционните изкуства и в частност към дърворезбата. Като втори план обаче, чрез създаването на част от произведенията посредством вторичното използване на дървесина, се обръща внимание и на екологичните проблеми.

За изложбата „Recycle" всеки от авторите създаде нова творба с цел да се потърсят нови посоки във формално отношение – във връзка с развитието на резбата като цяло, както и като провокация към собствените творчески търсения в пластическа, пространствена и композиционна посока. В процеса на работа художниците се опитват да концептуализират самия материал, да преосмислят използването му в творческия процес и като природна суровина, да насочат вниманието към екологични, философски и психологически теми. Към темата за екологията например насочва вторичното използване на дървени палети (Димитър Митев, „Изяж бобър, спаси дърво!"), стари греди (Евгений Григоров, „Линия на времето"), отпадъчен дървен талаш (Маргарит Гьорчев, „Прах"), отпадъчна/ дефектна дървесина (Иван Ушев, „Шарена сянка"), дънер с коренища (Георги Великов, „Перспектива")...

В пространството на галерия „Credo Bonum" беше постигната интересна вътрешна комуникация между произведенията, изразяваща се в разнообразие от индивидуалности и послания, като се започне от традиционния подход на Павлин Йорданов („Симбиоза") или Митьо Митев („Асансьор на живота") и се стигне до „Назад към природата" на Стелиян Стелиянов (кукла Барби от дърво, с височина 80 см), „Office made" на Николай Симеонов или „Шарена сянка" на Иван Ушев (артистична намеса в остъклението на тавана). По този начин се излиза от традиционните понятия, с които се описват произведения на дърворезбата, и може да се говори по-скоро за скулптура, инсталация, обект, site specific творба. А доколко това е правилният подход и вярно избраната посока, ще покаже единствено бъдещето, съпътствано от очакван и желан диалог.

Светла Петкова

„LOST" – ИЗЛОЖБА НА ЙОРДАН ПАНКОВ В НХГ

През м. Юни-Юли в залите на Националния музей на българското изобразително изкуство (Национална художествена галерия) можеше да се види изложбата „LOST" на художника Йордан Панков.

„LOST" е проект, включващ цикъл от 20 картини – реплики на творби на световното изкуство от различни исторически периоди, които се смятат за изчезнали. Йордан Панков не следва формално стиловите, сюжетните или композиционните особености на прочутите първообрази, а прави авторски реплики, издържани в характерния за него артистичен маниер. Във фокуса на вниманието му застават шедьоври, изгубени за световната културна съкровищница като „Битката при Ангиари" на Леонардо, „Леда и лебедът" на Микеланджело, „Свети Матей и ангела" на Караваджо, „Автопортрет" на Рембранд, прочутият Вермееров „Концерт", „Олимпия" на Магрит, творби на Ян ван Ейк, Гоя, Дега, Мане, Ван Гог и др.

„LOST" е поредният артистичен проект на Панков (след изложби като „Римейк на стари

майстори, „Прекрасен резултат", „Fly by"), който следва една основна линия в търсенията на художника, а именно „коментара" му върху произведения, които по една или друга причина са изгубени за културната памет на човечеството, били те обект на кражби от световните музеи и частни колекции или жертва на конфликти, бедствия и войни.

Панков превежда посланията на тези „изгубени" творби на езика на съвременната култура, използвайки визуалните кодове, изразни похвати и иконични знаци на глобалната информационна мрежа – от учудващо устойчивата и жизнена природа на попарта, през естетиката на графичния дизайн и рекламата, до комикса, анимацията и изкуството на графитите.

Проектът „LOST" на Йордан Панков (известен като J. Pank) поставя актуални за днешния ден проблеми като опазването на културното наследство и отговорността, която носят обществата, както и разбирането на изкуството като поле за дискусия и коментар.

Николай Ущавалийски

Йордан Панков (J. PANK) - Плакат на Изложба „LOST"

НАЦИОНАЛЕН ПЛЕНЕР ПО ДЪРВОРЕЗБА – БЯЛА, 2011

Камен Симов - Ангел - познание

изкуство, думи

Приключи второто по ред издание на Националния пленер по дърворезба – Бяла, 2011, организиран с любезното съдействие на община Бяла и подкрепата на Съюза на българските художници. В тазгодишното издание, което премина под мотото „Християнство", взеха участие шестима автори, сред които Радослав Симеонов, Камен Симов, Георги Великов, Николай Йотов, Николай Мартинов и Светослав Хаджигаев.

В продължение на десет дни шестимата творци бяха изправени пред нелесната задача да преодолеят трудностите в обработката на дървото в условията на една непозната за тях среда и климат по начин, който да кореспондира с мотото на пленера и да се вписва адекватно в съвременния архитектурен облик на гр. Бяла.

Резултатът от техните творчески търсения бе представен в експозиция от седем пластики с размери, вариращи между 3 и 6 метра, разположена „на открито" насред централния площад на града. Силното въздействие на творбите се дължи както на удачния подбор на сюжети и персонажи, заети от богатата образност на християнството, така и на универсалната символика на дървото, което със своята специфична ситуираност в пространството (здраво пуснати в земята корени, стабилен ствол и устремена нагоре, към небето, корона) свързва видимото с невидимото, земното с божественото, преходното с вечното.

Георги Великов е най-продуктивен от представените автори. Той създава две творби, озаглавени „Символът" и „Амфора", в които залага на силното звучене на кръста като символ на вярата. Четирите дефрагментирани и отново сглобени с помощта на метални скоби елемента очертават въздушната структура на кръст, препращайки недвусмислено към жестуалността на Христовото разпятие като непреходен знак за саможертва в името на човечеството.

В своята творба „Дух" Светослав Хаджигаев пък изобразява безплътната, аморфна субстанция, довела до сблъсъка, породил възникването на света. Устремената нагоре гладка и заоблена форма се асоциира както със структурата на разбушувана морска пяна, така и с динамиката и целеустремеността на искра, от чието хаотично движение ще се зароди нова „звезда".

Диаметрално различна творческа позиция демонстрира Николай Мартинов. Авторът изгражда своята творба „Храм" върху мощната, солидна архитектоника на храма като вместилище на Божията същност. По този начин заострената в горния си край геометрична структура се асоциира със стабилността и устойчивостта на християнските ценности.

Пластиката на Камен Симов, озаглавена „Ангел-познание" от своя страна третира чисто философския аспект на темата за човешкия стремеж към докосване към божестената същност. Творбата е изградена от три структурно-композиционни елемента, които се асоциират както със символиката на числото три, така и с етапите, през които преминава човекът по стълбицата към познанието. Движението нагоре е постигнато посредством противопоставянето на материалното, човешкото, преходното, поело по пътя на символична стълба, сочеща към Безкрая.

Двете творби в експозицията, свързани с антропоморфни изображения са „Мадона", дело на Радослав Симеонов и „Вестител" на Николай Йотов. Докато „Мадона" се асоциира със събирателния образ на Божията майка, „Вестител" навежда към размисли върху дуалистичната природа на ангела. И двете пластики интерпретират персонажи, заети от Светото писание, като липсата на детайл тенденциозно подчертава божествения произход на фигурите.

Свидетели сме, че преобладаващата част от авторите си служат с богатите възможности на абстрактния пластичен идиом. Водещ е стремежът към избягване на конкретиката и детайла, обобщаване на обемите и свеждане на формата до чиста знаковост в духа на поставената тема. По този начин бегло набелязаните творби свидетелстват както за различни творчески позиции, така и за разширените параметри на понятието дърворезба.

Свидетели сме, че и в началото на новото хилядолетие, макар и в значително изменен вид, пленерът продължава да бъде изключително адекватна форма на организирана художествена дейност. Актуалността му се изразява както в динамизирането на художествения живот и популяризирането на природните и културни забележителности на региона, така и по отношение на създадените контакти и проведени творчески разговори, превръщайки се все повече в неразделна част от съвременната културна политика на гр. Бяла.

Мая Манолова

МИЛАН АНДРЕЕВ В ТУХЛАРНАТА... ПОСЛЕДНАТА ИЗЛОЖБА В СОФИЯ

Много са начините да бъдеш авангардист – да си против картината/скулптурата като предметност, а произведението да е инструкцията към него, да си видеоинсталатор, да инициираш пърформанс или хепънинг – всичките съвременни прояви на антикласическото изкуство. Но да е съвременен скулптор, без да е „формотворец", може само Милан Андреев. Тази дихотомичност в творческото мислене на Милан ни е известна още от периода на гранита. В гранитните фрагменти той отдавна доказа, че класическото разбиране за формата не му приляга – една твърде съвременна за 90-те и по-късните години декларация. Изместващите пространството с мощта си гранити, чиято вековечна мощ той анихилира чрез прорезите и пробивите на озъбените бургии, бе авторският отказ да вае. В двубоя между камъка и хитроумната машина той кодира идеите си из света на етиката – за напразните усилия, за изхода от битката между силния и умния, за суетата и стойностите, за представата и реалността (тук все на първо място визирам мощния къс гранит, а на второ – свредела), и своя избор в пластическата проблематика – мислите могат да се изказват в образи, но и чрез метафори. Метафорите при Милан не са условни, абстрактни композиции. Авторът насища композициите с експресия, драматургични взаимодействия, конфликти, които ги дистанцират от скулптурата тип абстрактна декоративност. Така Милан Андреев постигна много цели, някои от които бяха: творбата да е прекрасна както в природата е красива всяка свободна форма, творбата да не разказва истории, а да внушава универсални етически идеи (асоциацията с дзен-будистката философия го направи любим на японските меценати автор); и още творбата да не е изваяние, а свободна проява на мисълта.

Последната му „кратка"/малобройна изложба в София е достатъчно „дълга", за да разберем нещо за новата провокация на автора. Заменил гранита с глината, той казва, че в неговите ръце, в неговата трактовка и меката, пластична глина би могла да бъде конструкт на дадена форма, а конструктът е достатъчен за внушението на идеята. Когато чух, че Милан се бори с индустриалните заготовки в тухларната фабрика във Велико Търново, си казах, че вероятно ще видим нещо изваяно от глина. Да. Пластиките са от глина, но тя не вае образите, а ги конструира. Кухите орбити на тухлените очи се вперват в нас и изкрещяват на японски зловещите самурайски команди; чудноватите, натрупани като че случайно късове тухли в меко състояние, иззиждат мрачната кула на парите – Вавилон на съвременността; магически пре-

несените от лентата във фабриката до нишата в галерията парчета като че без намесата на автора са се превърнали в изящни по внушение представи за фигури. Повален, легнал възнак, разкъсан, но с неугаснала ярост в ноздрите и оцелялото око, жребецът е по-могъщ и цялостен от всеки порив на препускащ кон. Разпадналото се конско тяло е една духовна цялост. Ритуалните жертвеници са най-нефункционалните предмети, които съм виждала, и същевременно ни уверяват, че светликът им е озарявал хората векове. Кратка и респектираща изложба. Респектира с посланията и с ясната пластическа позиция – експресията в изкуството иде не от материала, а в пластическия подход – една брадата истина, но прекрасно изведена през годините от автора. Милан я развива в замяната на твърдта на гранита с маргиналната флексибилност на глината, която той превръща в конструкт. Изложбата е и още едно доказателство на старата му теза, че скулптурата е и там, където отсъства изваянието.

Накрая за последната изложбата на Милан Андреев – той е скулпторът, който отново отказва да вае форми, а просто прави скулптура...

Ирина Аврамова

Иван Манойлов - Водопой

ЖИВОТ, ОТДАДЕН НА ИЗКУСТВОТО

Личността и творчеството на художника Иван Манойлов отдавна са известни сред ценителите на народно-битовата живопис. Заредени с топлина и свежо настроение, неговите картини вече няколко десетилетия преоткриват за публиката очарованието на селския живот и природните красоти.

На 19 май 2011 г. в общинската галерия на своя роден град Лом Иван Манойлов се представи с поредна изложба, този път под надслов „Минало и настояще". Реализираната експозиция има ретроспективна насоченост, а някои от включените по-стари творби са собственост на различни галерии и музеи.

Дългогодишната творческа дейност на художника се отличава с постоянство и последователност. Член на СБХ от 1982 г., той участва в много изложби (самостоятелни и колективни) и подготвя ученици по изобразително изкуство. Въпреки че днес за доста хора академичната реалистична живопис е отживелица, нейните почитатели не спират да се вълнуват от класическите модели и техники в изкуството. Използвайки изразните средства на традиционните изобразителни похвати, съвременните български битописци ни поднасят актуализиран прочит на някогашната историческа реалност.

Повечето картини на Иван Манойлов илюстрират старите народни занаяти и обичаи. Сложни и многопластови, неговите фигурални композиции често са вмъкнати в обкръжението на пасторална обстановка. Местата на всички съставни елементи и локалните цветни петна винаги са прецизно обмислени. Палитрата на художника непрекъснато се обогатява с по-светли и чисти тонове. Включените в изложбата пейзажи възпроизвеждат автентичния облик на българското село и околната природа. Изпълнени с лекота и финес, тези акварели напомнят за творчеството на големия наш живописец Константин Щъркелов. Използвайки академичните идейно-художествени принципи и техника, Иван Манойлов създава национално по дух изкуство, което трайно ангажира зрителския интерес с дълбоката си искреност, простота и завършеност.

Румяна Александрова

ВАСИЛКА МОНЕВА В ГАЛЕРИЯ „РЕЗОНАНС", ПЛОВДИВ, 10-30.06.2011

Запознах се с Василка Монева преди няколко години на нейна изложба в галерия „Аргос" в София. Моята преподавателка доц. Ружа Маринска, която беше и куратор на изложбата, ме представи на Василка и аз я заобичах от първия момент – спонтанна и истинска и като човек, и като творец. Грабнаха ме любимите ѝ театрални декори, които са нейна запазена марка, както и интериори от дома и ателието ѝ с плетените кресла, екзотични паравани, падащи драперии.

Василка Монева е толкова енергична и работоспособна. Тя дори като си почива, не оставя четките. Преди две лета ми се обади, аз бях в Созопол на къщата, и ми казва: „Силвия, ти ходиш ли на плаж?" –„Не!" – „И аз - зарадва се Василка - идвам при теб." Представях си как ще гледаме морето с чаша бяло вино в ръка и ще си говорим за изкуство. Бях ѝ споменавала, че любителски рисувам по малко, и тя почти от вратата ме попита: „Тук ли са ти боите?" От този момент тя три дни не яде, не пи и вдигаше поглед от платното само за да погледа морето и лодките, забавлявайки се с един бинокъл. Пред очите ми се роди един великолепен натюрморт с вази, шишета, които възпроизведе от своето въобръжение.

В новата си изложба тя отново е импулсивна, дръзка, истинска... Тук липсват любимите ѝ театрални декори, но затова пък има много натюрморти, всеки сам по себе си различен и по своему въздействащ. На пръв поглед изглеждат монохромни, решени в топли или студени то-

нове. Самите елементи – кани, съдове, плодове, стативи са интересно ситуирани, понякога поставени в такъв ракурс, че променят общоприетото възприятие за тях.

Василка Монева - Натюрморт

Пейзажите – повечето морски, с мотив от Созопол, който отдавна присъства в работите ѝ, други – от Русенския бряг на Дунав – сюжет, любим на много художници от приятелския ѝ кръг и на нейния съпруг – художника Марко Монев, с когото, по нейните думи, точно на това място, което вече не съществува, е била много щастлива. Всички те навяват носталгични спомени по изгубеното спокойствие, безгрижие, безвремие... А пейзажът от село Острица, мило и близко за нея място, изпълнен в нежно синьо-зелена гама, е като излязал от приказките.

Представител на русенската група художници, навлезли в българската живопис през 60-те години на миналия век, Василка Монева продължава да живее и твори в родния си град, изцяло посветена на таланта си. Тя е художничка, която е перманентно инспирирана от заобикалящия я свят, вдъхновена от красивите вещи, които я заобикалят, от нежните пейзажи, истински или измислени, художничка, която със страст се хвърля към поредното предизвикателство. Картините ѝ са искрени и истински, като самата нея.

За разлика от ретроспективната ѝ изложба през април на „Шипка" 6, бледите монохромни картини, които Василка Монева е сътворила за последните няколко месеца, намериха своето място в прекрасното, бяло, просторно и изчистено като интериор пространство на галерия „Резонанс" в Пловдив. Тази галерия е само на една година, но с приветливото си и гостоприемно отношение дава заявка за интересните събития, които ѝ предстоят.

Силвия Буюклиева

През 2011 г. се навършват 60 години от създаването на първата Художествена гимназия в България, сега **Национално училище за изящни изкуства „Илия Петров"**. По случай празника на 13 юни на моста на НДК се откри изложба на възпитаници на Художествената гимназия, утвърдили се чрез многобройните си изложбени прояви и награди в областта на пластичните изкуства. Паралелно с това събитие в изложбените зали на СБХ на ул. „Шипка" 6 можеше да бъде видяна годишната изложба на гимназията. В нея взеха участие ученици от 8 до 12 клас, специалност живопис, скулптура, графика и илюстрация.

През юни в Национален изложбен център на СБХ, ул. „Шипка" 6, се откри изложбата **„Сизиф" на Николай Сарафов.**

Николай Сарафов - Сизиф

На 1 юли в галерията на ул. „Шипка" 6 се откри **традиционната годишна изложба на дипломираните бакалаври** от всички специалности на Националната художествена академия – випуск 2010/2011 година. Дипломантите представиха пред публика творбите и проектите си, които показват придобити умения, резултат от обучението им, нетрадиционни и иновационни подходи и методи.

През юни месец бяха обявени награди за

Милена Григорова - Хартиена фигура

Симеон Апостолов - Гори

млади творци от два конкурса. Първият **- ESSL ART AWARD CEE -** награда за съвременно изкуство, се проведе за първи път. Инициран е от австрийското семейство колекционери Агнес и Карл-Хайнц Есл и подкрепен от компанията bauMax. Наградени са **Елена Калудова и Албена Баева.** Втората е **„Наградата за съвременно изкуство БАЗА"**, която се връчва за четвърти път. Тази година носител е Викенти Комитски.

На 10 май **галерия „ТЕА"** отпразнува своята 10 годишнина с изложбата „Десет" (керамика) на Теодора Вълчева.

От 18 май до 17 юни в рамките на българо–хърватския симпозиум „Европа е културното и политическо битие на българи и хървати" и съвместно с Института по балканистика с Център по тракология – БАН се откри живописната изложба **„С Хърватия в сърцето".**

От 10 до 17 юни в новото пространство „Suspacious" се състоя представяне на **ПРОЕКТ 0 на Кирил Кузманов с куратор Владия Михайлова.** В изложбата бяха показани обекти и езкизи, които запознават зрителя с развитието на художествената идея под формата на видеа, аудиозаписи, текстове. Проектът се състои в построяването на двойна огледална стена, съставена от петдесет фрагмента, която ще пресече перпендикулярно една от улиците на пловдивския квартал „Капана". Всеки един от тези фрагменти може да бъде „заявен" чрез подписване на договор за дарение. Проектът ще бъде реализиран, ако до октомври тази година всички фрагменти бъдат „заявени".

За трета поредна година през юни под мото-то „More or less" се проведе фестивалът **Sofia Design Week.** В рамките на тазгодишното издание бяха организирани лекции, дебати, прожекции, отнасящи се до проблемите на съвременния дизайн, творчески работилници и изложби на различни места в столицата.

На 13 юни в книжарница „Хеликон - Витоша" се откри Петата изложба на книгоразделители по идея на Александър Шпатов, куратор – Михаела Пъдева. Двигателят на авторите е мисълта за книгите и всичко свързано с тях. Целта – да изразят тези мисли по най-необикновен и индивидуален начин: интерактивна инсталация, движеща се с участието на зрителя, сложни конструкции от еднократни прибори, закачливи предмети със скрит смисъл, обекти, асоцииращи литературни и житейски връзки с темата и т.н. Участват Десислава Морозова, Димитър Делчев, Маргарита Допчева, Велика Прахова, Женя Калайджиева, Христина Крумова, Галя Георгиева, Теодора Добрева, Михаела Пъдева и поетът Иван Христов.

Женя Калайджиева - Книгоразделители

Ямбол отбеляза празника на града – 13 юни с изложбата „Светлината" в Художествената галерия „Жорж Папазов". Паралелно в галерия „Кирил Кръстев" беше открита изложба на ямболски художници.

На 16 юни в НХГ се откри юбилейна изложба „Космическа живопис" по повод **100 години от рождението на Илия Пейков.** Изложбата е организирана със съдействието на НХГ, Община Севлиево и Градска художествена галерия „Асен и Илия Пейкови" – Севлиево.

На 17 юни 2011 г. в София беше открит дългоочакваният **„Софийски Арсенал - Музей за съвременно изкуство".** Приключването на първия етап от проекта, реализиран чрез финансовата

подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия чрез Финансовия механизъм на европейското икономическо пространство, беше отбелязан с изложба на съвременно норвежко изкуство – „Парадигма".
В столичната **галерия – книжарница „София Прес"** на 18 юни се откри живописната изложба „Състояние на духа" на Цвете Бонева.

„Композициите, пейзажите и натюрмортите на Цвете Бонева са „състояние на духа", за което всички мечтаем... Пространството в нейните произведения е пълно с живителен въздух, огласено от звънки гласове и звуци и раздвижено от хармонията на носталгични мисли и настроения. Пестеливо изречените заглавия /„Луна", „Море", „Залез", „Изгрев", „Пристан"../ дават ключ към един свят с изразителна и дълбока същност."
Изложбата може да бъде видяна до 17 юли.

На 17 юни **независимото пространство за съвременно изкуство „The Fridge"** отпразнува своя втори рожден ден с изложбата „20 години The Fridge", съдържаща архив на всички събития, провеждани някога в пространството.

В **галерия „Аросита"** на 20 юни беше представена изложбата на Станислава Стоянова „La Dolce Vita – въображаемата реалност на невидимите светове".

На 23 юни в параклиса на НХГ се откри изложбата на **Камен Старчев „Нова земя".** Изложбата ще продължи до 24 юли 2011 г.

От 24 до 30 юни се проведе петото издание на **Международния фестивал „Водна кула",** който цели да превърне изоставени градски пространства в средища на съвременното изкуство. Тази година в „галерии" се превърнаха Водната кула в квартал Лозенец, Централната минерална баня, подземие Сердика и изложбената зала на „Рока България". За целта организаторите бяха селектирали над 150 световни и български творци, които работят в областта на визуалните изкуства, видеоарта, пърформанса, инсталацията, музиката, театралните и видеоформи. Успешното провеждане на фестивала, започнал да се превръща в традиционен, доказва още веднъж примамливостта на алтернативните градски пространства като подходящи места за излагане на съвременно изкуство.

В ход е третият поред летен проект на галерия „Ракурси". Тази година той носи заглавието **„Вариации на тема"** и е дело на художничката Явора Петрова. Поканените от нея художници – Ирма Водева, Калия Калъчева, Кирил Кузманов, Натали Саркисян, Ран Манолов, София Димитрова и Цветелина Стефанова са свободни да творят с различни изразни средства като живопис, скулптура, фотография, инсталация и интерактивен проект и да размишляват върху темите, които ги вълнуват. Изложбата ще продължи от 28 юни до 12 юли 2011 г.

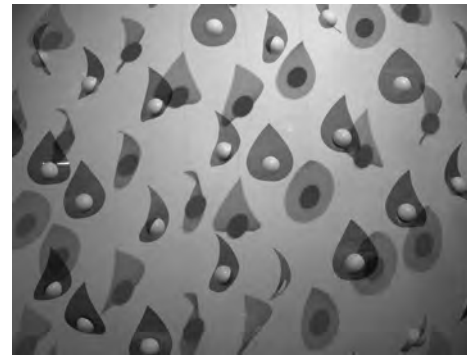

Ирма Водева - Утринна роса

Фондация „Едмонд Демирджиян" връчва за втори път ежегодната награда за живопис за млад художник. След Минко Йовчев тази година наградена е **Калия Калъчева.** Откриването на изложбата и церемонията по връчването ще се състоят на 14 юли в галерия „Ракурси". Изложбата включва картини на Едмонд Демирджиян от различни периоди, както и най-нови произведения на младата авторка.

Красимир Яков е избран за участие в 12-тия Международен симпозиум по скулптура на тема „Иновация – скок – мечта" в Чанчун, Китай. Той ще представи страната ни с композицията „Движение", изпълнена в бронз. Симпозиумът ще се състои от 14 юли до 3 септември 2011 г.

Иван Кънчев Иванов взе участие н 19-тото Triennale fur Keramische Kunst in Speiz в Швейцария. Изложбата на престижния форум ще се състои от 16 юли до 8 август 2011 г.

изложба - **„110 години Илия Бешков“**

in memoriam

НЕНКО МАРОВ /1933 – 2011/

Илия Бешков – края на 30-те г.